

Nem lettünk volna újságírók, az hétszentség. Tisztességes polgári foglalkozása lett volna [a sok köcsög úhápontrósnak,](#) olyan, amit a szocialista erkölcs jóváhagyott, illetve megengedett volna. Jól vagy rosszul alkalmazkodtunk volna az akkori rendszerhez, akárcsak a mostanihoz – valószínűleg megpróbáltuk volna megtalálni az élet akkori humoros oldalát, de kaptunk volna a pofánkra is. Időgép, vissza a múltba, 1982-öt írunk, ősz van.

Szasza

~~2012. augusztus 31. péntek, 20:19~~
Kakasy Boti

Tészás dolgozó a Tehnoutilajban, nemrég került ki az egyetemről. Pár éve fotózik, van egy saját maga által fabrikált félkész fotómasinája is, aminek a vázát ő maga készítette egy idősebb szaki segítségével, részben a gyárban (titokban), részben pedig egy Szent János utcai garázsban. Van egy Mobra 50 Superje, szeretné egy MZ-re cserélni, de erre egyelőre nincs pénze, mert múlt nyáron vett egy használt VEF rádiót jó drágán, hogy tudja befogni a Szabad Európa Rádiót. Őt már figyeli a szeku, mert néha el-eljár a szája, múltkor is magyarázkodni kényszerült, mert elbölcsökdte a rádió-vásárt valakinek a Lócukiban. Vasárnap délutánonként szokták hívni gyerekzsúrokra fotózni a Smenájával, ebből van egy kis mellékes, no meg a garázsban végzett maszekelésből. Pár éve nagy nehezen kapott útlevelet, megvolt a magyar-cseh-német álomkirándulás, de mivel három napot késett egy lekésset vonatcsatlakozás miatt, egyből bevonták az útlevelét, szinte a munkahelyéről is kirúgták, mert azt hitték, hogy disszidálni akart. Egyébként akar. Bécsből titokban hozatott egy Levis farmert, ráment a félhavi fizetése.

Csedő

Középvezető az Uniónál vagy az Icránál. A lerakat nagyhangú és mindig hangosan nevető vidám alfőnöke, akivel lehet „bótolni” – ugyanis félig-meddig az ő kezében összpontosul a város élelmiszer-ellátása. Kék Trabanttal jár, a Máréfalvi patakban házat épített, igen jó kapcsolatrendszere van – egy időben azt hitték róla, hogy besúgó, mert látták egy szekussal bemenni a szálloda alá a dolláros boltba, aztán kiderült, hogy a lakásában lezajlott beszélgetés tartalmát nem tőle tudták meg a milicisták, hanem onnan, hogy poloskát szereltek a telefonjába.

Azóta ki-kiveszi belőle, utána meg rácsapja az ajtót az ártatlannak kinéző telefonszerelőre, aki mindig azzal jön, hogy „Csedő elvtárs, a postán aszonták, s azért kúttek, me magának el van romolva a telefonnya!”. Küldi a búsba, lemocskospribékezi, egyszer meg is kergette a fazont – az így kénytelen volt olyankor poloskázni, amikor a lerakat munkaközösségével május elsejéni voltak a Szejkére. Fotózik, Zenit gépe van, kedvenc műsora a Cascadorii rísului. A múltkor felült a piros városi buszra, ahol szóvá tette, hogy nem adott jegyet a sofőr, s a végén szinte ő szívta meg, miután kiderült, hogy a gonosz tekintetű buszsofőr bizony besúgó. Hónapokig csesztették emiatt a milícián, s azért is, mert egy házkutatáskor három kiló narancsot, három tábla Maci-csokit és öt tasak Duna-kavicsot találtak a Luceafăr-szekrény sor aljában. Gyermektelenségi adót fizet.

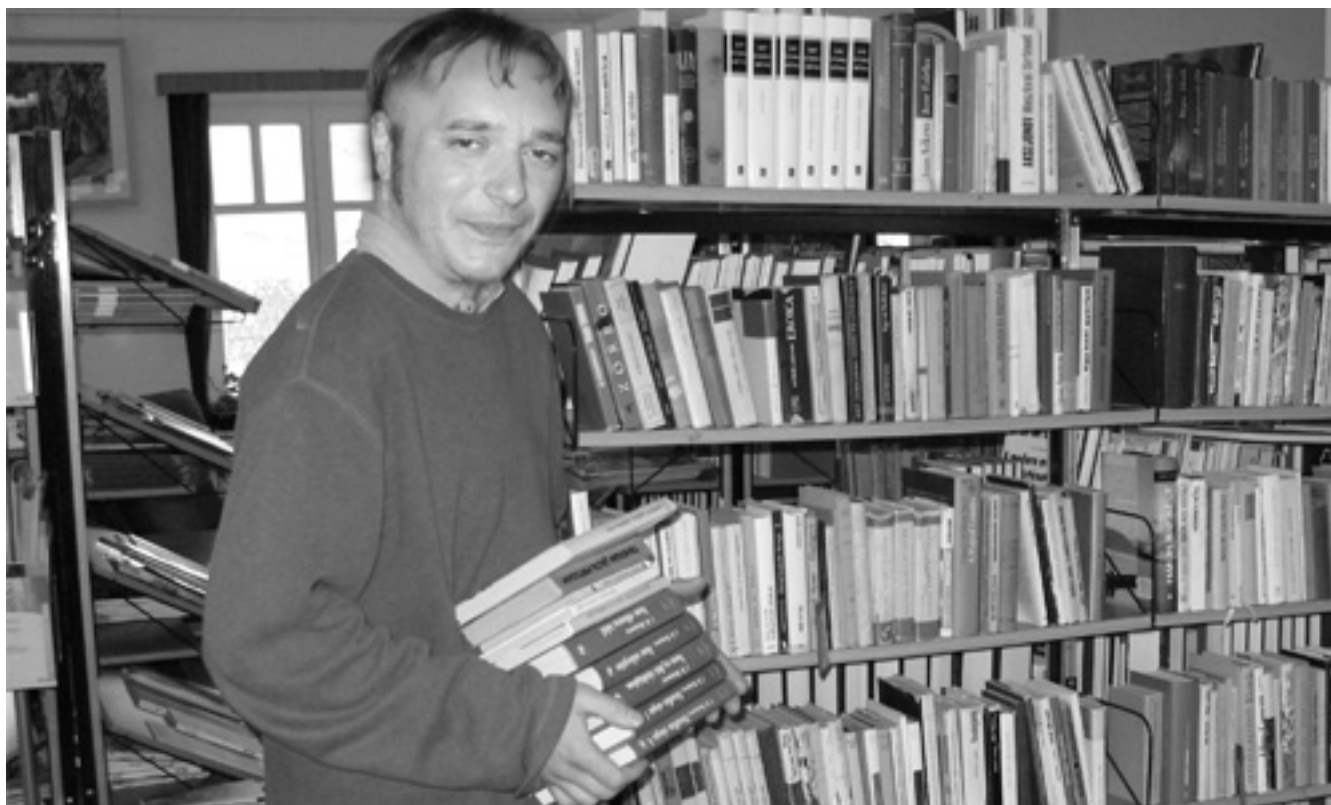
Lázár Emese

Magyar-francia szakos általános iskolai tanárnő, irodalmi ambíciókkal. Minden reggel sorba áll tejért és kenyérért, utána nyomás a suliba, ahol a kötelezők mellett, mint pl. Nagy István művei, megpróbál értéket csempészni a pionírnyakkendősből nebulók fejcskéjébe. Esténként versekbe, könyvekbe menekül, néha ír is, jelent meg már verse az Ifjumsunkásban, kedvező kritikákkal. Ezt a matekszakos, vaskalapos, láncdohányzó igazgató azonban nem nézte jó szemmel a suliban, bekérte perzsára a tanáriba, a milícia pedig leltárba vette az örökölt írógépét, s a történelem szakos kolléga finoman jelezte a nagyszünetben, hogy ő bizony megértette átvitt értelmű

verssorainak jelentését, ami az Előre múlt szombati számában jelent meg (valószínűleg szabadságon volt a cenzor...). Esténként petróleumlámpa, cikóriakávé és egy csomag BT mellett olvasgat, most éppen Adyt, Bodor Ádámot és Dosztojevszkijt, néhány hete kapott egy olajzöld AGFA-kazettára másolt Koncz Zsuzsa-lemezt, azóta már kívülről tudja. Ebből nem lehet baj, de a versekből igen. Balkan-típusú, kék, összecsukható biciklivel jár, két fia van.

Katona Zoli

Könyvtáros, később eladó a Foto Muzică üzletben. Érettségi után az egyetem nem jött össze, utána az almérnöki sem Csíkbán. Valahogy bekerült a könyvtárba a kölcsönző részlegre, legalább olvasni volt ideje, meg készülni a következő felvételire. Az sem sikerült. Megúsztta a katonaságot, de a neve miatt hangosan kiröhögték a sorozáson a közben pálinkázó tisztek. A könyvtárból a Kossuth utcai „fotómuzikabótba” került át, hozzá járnak Azomureș-filmért, vegyszerért, papírért a haverok, Kakasy Boti a Teknóból, s Csedő az Icrától. Rendezgeti az Electrecord-lemezeket, ezek Jimi Hendrix- és Led Zeppelin-koncertek NDK-licenz alapján, country and western, Frank Sinatra, szűrős kartonborítóban. Haját egyszer megnövesztette, de a főnöke levágattatta („Nem lehet így a vevők elé állni, Katona elvtárs, értse meg, nem olyan világot élünk!”), bosszúból kopaszra nyíratta, azt gondolták, hogy disszidálni akart, pedig dehogy. Egyszer majdnem összeszarta magát, amikor a Szabó Károly-bodega előtt egy civil ruhás milicista úgy verte pofán egy rendszerellenes viccért, hogy szinte a taknyán csúszott a

Varga-patakba. Azóta tartja a száját. Vasárnap délelőttönként ki-kimegy meccsre, Tohani biciklivel jár, nyáron drágáítani-i tornacipőben. Pár éve a guta kerülgette a szüleit, amikor megtudták, hogy a fizetése háromnegyedéért vett meg egy eredeti amerikai bakelitlemezt. Kóvártélyban lakik, gyakran szervezett házibulit, de csak addig, amíg az orosz pick-up hangszedőjét ellopta valamelyik „majom”, ahogy ő mondja. Kotont Keletnémetből hozatott a Teknós Kakasyval, ő is gyermektelenségi adót fizet.

Józsa Csongi

Üzemi sportegyesület-vezető. A matricagyár által fenntartott Székelyudvarhelyi Haladás labdarúgócsapatának vezetőségi tagja, intéző. Délelőttönként zsebredugott kézzel tökmagozik a pálya szélén, miközben a fiúk edzenek, hazafele legurít néhány Harghiteana sört a Selectben az ismerősökkel, miközben megbeszélik, hogy hogy kellene megszerezni Brassóban a 2 pontot. Egyszer balonkabátban fent jártak az elsőtitkárnál a néptanácsnál (a haját a kabátba rejtette), azzal a kéréssel mentek, hogy annyi pénzt szorítson ki az elvtárs, hogy egy pontot tudjon elhozni a csapat a Metalotechnicától, Vásárhelyről. Két nap múlva telefonon azt üzenté (személyesen) a dadogós elsőtitkár, hogy „Jo-jo-józsa elvtárs, ad-ad-adunk mi pénzt, értijé, de osztán annyit adunk, hogy ne egy pontot ho-ho-hozzanak el, hanem le-le-legalább négyet-ötöt, amennyit lehet, értijé!” Nem tudott megszólalni, érezte, hogy baj lesz, hagyta a francba az egészséget, a csapatot így a bíró verte meg. Vasárnap délben a posta előtt százak várták, hogy

publiktelefonon hazaszóljon a Kárpátokon túlról, hogy mit csinált a csapat, s a hétfő reggeli Informația Harghitei újságba nagyjából az ő elmondása szerint íródtak a cikkek a meccsekről, mert nem sajnálta a hétvégéket arra, hogy felüljön a bűdös, sárga RATA-buszra és átpöföggjön a csapattal Vásárhelyre vagy öt óra alatt. Egyszer járt a Népstadionban is egy kettős bajnoki rangadón, a Fradi a kedvenc csapata a Progresul után, a magyar válogatott meccseit rendszeresen hallgatja a Petőfin, a múlt évi vb-selejtezőn is nekik drukkolt a románok ellen. Ezért a román mester jól leteremtette a gyárban, miután megtudta, hogy a meccs után teleszájjal magyarkodott a Hatcsöcsűben.

Bedőházi Attila

Ifjú almérnök (Csíkban végezte), üzemi rádiós a Tehnoutilajban. Az irodában dolgozó lányok és asszonyok éjszakai, paplan alatti elérhetetlen álma, sok szerelmes levelet kap, emiatt néha olyan zavarba jön, mint Ádám anyák napján. Az a baj, hogy az igazgató lánya is ezek között van, s nem tudja, hogy mihez kezdjen a helyzettel: emiatt úgy megritkultak az ORWO-szalagokról bejátszott szerelmes dalok az üzemi rádióban, mint újabban a húsételek a Küküllő-parti matricakantinban. Volt egy napja, amikor barna papírtasakba mért savanyú cukorkát és rahátot vásárolt a Merkúr földszintjén, úgy igyekezett randira a gyárba delegációba érkezett nagyváradi fiatal mérnöknővel. Azonban a Kossuth sarkán közben összefutott egy Magyarországról hazatért haverjával, akin Trapper farmer feszült, s úgy döntöttek, hogy inkább

felmennek hozzá s egy Dealurile Tîrnavei nevű üveges bor mellett egy teljes Piramis-lemezt magnószalagra másolnak, hadd tudja lejátszani másnap a rádióban. A szeku figyeli, lehallgatja, mert baráti társaságban egyszer kijelentette, hogy le fog lépni „ebből a rohadt országból”. Kocsira még nem futotta, egyelőre a Teknó-garzonban lakik. Oda járnak fel a nők.